

STEFANO BOERI ARCHITETTI, GROSS.MAX ESA ENGINEERING, SYSTEMATICA

TÝM Č. 48

Borgo VRŠOVICE

Nová městská krajina vřelá, přírodní a komunitní pro Vršovice. Soustředí předstíráje nový model městského života: otevřený, ale jasně identifikovatelný; kompaktní, ale proměnlivý; městský, ale hluboce propojený s přírodou. Občanská krajina, kde veřejný prostor, ekologie a společenský život společně vytvářejí souznívající vztahy.

1. Praha jako krajina

Město není umělý objekt oddělený od přírody, ale nepřetržitá proměnlivá území. Topografie, voda, vzduch a ekologická infrastruktura tvoří neoddělitelnou strukturu, která soustřeďuje rozvoj města a zajišťuje jeho dlouhodobou odolnost. Stavět znamená být propojen s přírodou. Každé území je palimpsestem historických, kulturních a přírodních vrstev. Projekt tyto stopy rozpoznává a rozvíjí, čímž vytváří dialog mezi konkrétním městem a současnými formami bydlení.

2. Od bloku k soustrotí

Tradiční městský blok je reinterpretován jako otevřený a propojený systém. Namísto jednotného kompaktního objemu projekt navrhuje soustavu budov uzavřených do krajiny. Společné soustrotí se spouští mezi budovami staví odlišným posazením pro pohled, setkaní a společenský život. Vnější okraje jsou uzavřena a integrována do prostředí, ale zároveň otevřená, polopenitřená a vodorovněji má podporujícího rámce, bezpečnost a výsledky vztahů.

3. Světlo utváří formu

Přirozené světlo je společným základem a základním principem formování městské struktury. Každý byt by měl mít přístup ke slunečnímu světlu, otevřenému výhledu a kvalitnímu prostředí. Fragmentace objektů není kompromisem, ale reakcí na klimatické podmínky města. Slunce, stín, vítr a mikroklima určují rozměry budov a vytvářejí zdravější prostředí pro život a budují pozitivní vztahy.

4. Život se odehrává mezi budovami

Veřejný prostor je součástí celku. Součástí síť cest, náměstí a zelených ploch propojuje budovy, uličky a obytné a proměnlivé krajiny ve společenskou infrastrukturu. Občanská vybavenost a komerční funkce se rozvíjejí na okrajích území, ale aktivují jeho střed. Vzniká živé a inkluzivní centrum. Terén se stává živou infrastrukturou, která bezpečně a vodorovně podporuje chůzi a posiluje vztah mezi městem a přírodou.

5. Příroda se stává strukturou

Krajina a architektura jsou chápány jako jeden integrovaný celek. Příroda není odlišná, ale proměnlivá struktura, která organizuje pohyb, vytváří hierarchii míst a formuje identitu nové čtvrti. Stromy, zahrady, zelené střechy, terasy a vegetační fasády přispívají k biodiverzitě, environmentální kvalitě a kvalitě života. Zdraví prostředí je posiluje obzvy Prahy jako „města v lese“ a rozvíjí ekologické vztahy za hranice potoka do širší městské krajiny.

6. Růst bez rozšiřování

Každý městský zástav by měl připravit k ochlazení města, zadržování a opoždění vyvolání dešťové vody, zlepšení kvality ovzdušná a podpora biodiverzity. Udržitelnost není přírodní technologií, ale základním principem navrhování. Městská regenerace znamená umění růst bez záboru nové krajiny. Projekt ukazuje, že hustota a kvalita života mohou existovat a rozvíjet se produktivním způsobem vztahů mezi městem a přírodou, otevřeností a ochrannou, intenzivní vztahy a konkrétním bydlením.

Nadzemní podlaží

Půdorys střechy

